

Obsah

Klubové zprávy

17. Mezinárodní setkání radioamatérů „Holice 2006“.....	2
Workshop „Holice 2006“.....	2
Diplom Hradu a zámky ČR.....	2
Hamspirit ještě nevyměřel!.....	2
Ohlédnutí za vznikem Českého radioklubu - 3.....	3
Prohlášení Československého radioklubu ze srpna 1990... 4	4
Žádáme o koncesi - 1.....	4
Padesát let OK1KBI v Horažďovicích.....	7
Silent Key - OK2WDC.....	7

Začínajícím

Experimenty z elektroniky - 15	
Nábojová pumpa.....	8
Multivibrátor.....	9
Začínajícím radioamatérům.....	11

Radioamatérské souvislosti

Moje Tisicovky.....	12
Dominikánská republika – o vysílání i trochu jinak... 15	15
Hamfest litevských amatérů.....	16
Blesk a přepětí – systémová řešení ochran.....	32

Provoz

Životní rekord.....	16
Družice s digitálním provozem - 2.....	17
DX expedice.....	19

Technika

Široký ruční notch filtr.....	20
Elektromagnetická vazba anténních přizpůsobovacích obvodů - 2.....	23
Univerzální modul USB na sériové rozhraní.....	25
Impedance a antény - 2.....	26

Závodění

Kalendář závodů na VKV.....	29
Kalendář závodů na KV.....	29

Výsledky závodů

Aktivita 160 m CW - leden až prosinec 2005.....	30
Aktivita 160 m SSB - leden až prosinec 2005.....	30
II. Subregionální závod 2006.....	31, 32
Holický pohár 2006.....	31

Různé

Soukromá inzerce.....	16
-----------------------	----

RADIOAMATÉR - časopis Českého radioklubu pro radioamatérský provoz, techniku a sport

Vydává: Český radioklub prostřednictvím společnosti Cassiopeia Consulting, a. s.
ISSN: 1212-9100.

WEB: www.radioamater.cz.

Tisk: Tiskárna Printo, s. r. o., Dům Jány da Cimrmana II, Gen. Sochora 1379, 708 00 Ostrava.

Distributor: Send Předplatné s. r. o.; SR: Magnet-Press Slovakia, s.r.o.

Redakce: Radioamatér, Ohradní 24 b, 140 00 Praha 4, tel.: 241 481 028, fax: 241 481 042,
e-mail: redakce@radioamater.cz, PR: OK1CRA.

Na adresu redakce posílejte veškerou korespondenci související s obsahem časopisu (příspěvky, výsledky závodů, inzeráty, ...) - vše nejlépe v elektronické podobě e-mailem nebo na disketě (na požádání zašleme diskety zpět).

Šéfredaktor: Ing. Jaromír Voleš, OK1VJV.

Výkonný redaktor: Martin Huml, OK1FUA.

Stálý spolupracovník: Jiří Škácha, OK7DM.

Sazba: Alena Dresslerová, OK1ADA.

WWW stránky: Zdeněk Šebek, OK1DSZ.

Vychází periodicky, 6 čísel ročně. Toto číslo bylo předáno do distribuce 12. 7. 2006.

Předplatné: Členům ČRK - po zaplacení členského příspěvku pro daný rok - je časopis zasílán v rámci členských služeb. Další zájemci - nečlenové ČRK - mohou časopis objednat na adrese redakce, která pro ně zajišťuje i jeho distribuci. Na rok 2006 je předplatné pro nečleny ČRK za 6 čísel časopisu 288 Kč. Platbu, pouze po předběžném projednání s redakcí, poukážte na zvláštní účet, jehož číslo vč. variabilního symbolu vám bude při objednání sděleno; platbu poukázanou na chybný účet nebo bez správného variabilního symbolu lze dohledat jen obtížně. Předplatné pro Slovenskú republiku (342 Sk) zabezpečuje Magnet - Press Slovakia, s.r.o., Šustekova 10, 851 04 Bratislava 5, tel. / fax 00421 2 67 20 19 31-33 (předplatné), 00421 2 67 20 19 21-22 (časopisy), fax: 00421 2 67 20 19 10, e-mail: predplatne@press.sk.

Uzávěrka příštího čísla je 15. 8. 2006

Český radioklub (zkratkou ČRK) je sdružením občanů, které sdružuje zájemce o radioamatérské vysílání, techniku a sport v ČR. Je členem Mezinárodní radioamatérské unie (IARU).

Předchozí předsedové: Ing. Karel Karmasin, OK2FD (1990 jako předseda přípravného výboru), Ing. Josef Plzák, OK1PD (1990-1991), Ing. Miloš Prostecký, OK1MP (1991-2004).

Předseda ČRK: Ing. Jaromír Voleš, OK1VJV.

Členové Rady ČRK: místopředseda, vedoucí pracovní skupiny pro provozní předpisy: Ing. Jiří Němec, OK1AOZ; hospodář: Milan Folprecht, OK1VHF; IARU liaison, diplomový manažer: Ing. Miloš Prostecký, OK1MP; redaktor WWW stránek ČRK: Jan Litomský, OK1XU; vedoucí technické pracovní skupiny, vedoucí pracovní skupiny HST: František Dušek, OK1WC; vedoucí pracovní skupiny pro přípravu stanov, vedoucí pracovní skupiny pro správu nemovitostí: Radek Hofírek, OK2UQQ; vedoucí pracovní skupiny pro QSL službu: Ing. Josef Plzák, OK1PD; KV manažer: Ing. Ivan Pazderský, OK1PI; ředitel OK-OM DX Contestu, výkonný redaktor časopisu Radioamatér: Martin Huml, OK1FUA; VKV a mikrovlnný manažer: Mgr. Karel Odehnal, OK2ZI; VKV Contest manažer: Ondřej Koloničný, OK1CDJ; koordinátor PR: Mgr. Petr Voda, OK1IPV; technické soutěže mládeže: Vladislav Zubr, OK1IVZ; vedoucí pracovní skupiny pro regiony: Bedřich Sigmund, OK1FXX.

Další koordinátoři a vedoucí pracovních skupin: koordinátor sítě FM převaděčů: Ing. Miloslav Hakr, OK1VUM; koordinátor sítě majáku: Ing. František Janda, OK1IH; koordinátor AMSAT: Ing. Miroslav Kasal, OK2AQK; ROB/ARDF: Ing. Jiří Mareček, OK2BWN; vedoucí pracovních skupin - pro HF: Ing. Ivan Pazderský, OK1PI; - pro VHF/UHF: Mgr. Karel Odehnal, OK2ZI; - pro mladé a začínající amatéry: Vladimír Zubr, OK1IVZ; - pro EMC, EUROCOM: Ing. Milan Prouza, OK1FYA; - pro Packet radio: Ing. František Janda, OK1IH; - ekonomické: Milan Folprecht, OK1VHF; - regionální: Bedřich Sigmund, OK1FXX; - pro Radioamatérský záchranný systém TRASA: JUDr. Vladimír Novotný, OK1CDA; - pro přípravu stanov ČRK: Radek Hofírek, OK2UQQ; - pro správu nemovitostí: Radek Hofírek, OK2UQQ; - pro přípravu provozních předpisů: Ing. Jiří Němec, OK1AOZ; - pro historickou dokumentaci: Ing. Tomáš Krejča, OK1DXD.

Poznámka: ČRK jako člen IARU spolupracuje s dalšími radioamatérskými organizacemi v ČR; ne všichni koordinátoři jsou členy ČRK.

Revizní komise ČRK: Stanislav Hladký, OK1AGE, Ing. Milan Mazanec, OK1UDN, Jiří Šticha, OK1JST.

Sekretariát ČRK: tajemník a tiskový mluvčí: Petr Čepelák, OK1CMU.

QSL služba ČRK - manažeri: Josef Zabavík, OK1ES, Lýdia Procházková, OK1VAY, Lenka Zabavíková.

Kontakty: Český radioklub, U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7, IČO: 00551201, telefon: 266 722 240, fax: 266 722 242, e-mail: crk@crk.cz, QSL služba: 266 722 253, e-mail: qsl@crk.cz, PR: OK1CRA@OK0PRG.#BOH.CZE.EU, WEB: http://www.crk.cz. Zásilkou pro QSL službu a diplomové oddělení: Český radioklub, pošt. schr. 69, 113 27 Praha 1.

OK1CRA - stanice Českého radioklubu vysílá výjma letních prázdnin každou pracovní středu od 16:00 UTC na kmitočtu 3,770 MHz (+/- QRM), v pásmu 2 m na převaděči OK0C (Černá hora, 145,700 MHz).

Krajští manažeri ČRK

Kraj	Jméno, adresa	kontaktní údaje
Královéhradecký	Bedřich Sigmund, OK1FXX , Spojených národů 1601, 544 01 Dvůr Králové,	603 548 542, sigmund@elli.cz
Liberecký	Ludvík Deutsch, OK1VEA , Podhorská 25 a, 466 01 Jablonec nad Nisou,	vea@quick.cz
Moravskoslezský	Ing. Milan Gregor, OK2TSE , J. Matuška 34, 700 30 Ostrava-Dubina,	596 723 415, milangregor@volny.cz
Olomoucký	Karel Vrtěl, OK2VJN , Lužická 14, 777 00 Olomouc	ok2vnrj@ddmolomouc.cz
Pardubický	Bedřich Jánský, OK1DOZ , Družby 337, 530 09 Pardubice,	466 643 102, ok1doz@seznam.cz
Plzeňský	Pavel Pok, OK1DRQ , Sokolovská 59, 323 12 Pzeň,	737 552 424, ok1drq@quick.cz
Středočeský	Leoš Linhart, OK1ULE , Na Výsluní 1296/8, 277 11 Neratovice,	604 801 488, ok1ule@centrum.cz
Ústecký	Ing. Pavel Strahlheim, OK1IPS , Pražská 303, 417 61 Bystřany,	stroggy@mail.sdass.cz
Vysočina	Stanislav Burián, OK2BPV , Břežinova 109, 586 01 Jihlava,	567 313 713, stabur@volny.cz

Další krajští manažeri nebyli po sjezdu ČRK dosud jmenováni.

HAPPYQSL.COM

BAREVNÉ QSL LÍSTKY

třeba i s Vaší fotkou

800 ks za 600 Kč

poštovné v OK ZDARMA

ČERNOBÍLÉ QSL LÍSTKY

NEBUDETE UŽ NIKDY POTŘEBOVAT

ELLI 0808

Na obálce: Karibský ráj – expedice na ostrov Aves (podrobněji na str. 19); OK2PJD na jedné z Tisicovek (viz článek na str. 19); začínající v radioklubu OK1KBI (k článku na str. 7); převodník USB – sériové rozhraní (viz článek na str. 25); publikace Blesk a přepětí (recenze na str. 32)

David Šmejdiř, OK1DOG

17. Mezinárodní setkání radioamatérů „Holicice 2006“

Mezi radioamatérskou veřejností je všeobecně známo, co se již po 17 let poslední víkend v srpnu děje v Holicích. Protože však opakování je matkou moudrosti, chci na několika následujících řádcích pozvat všechny stálé i nové návštěvníky holického setkání na tuto bezesporu největší a nejprestižnější radioamatérskou akci pořádanou v České republice. Je pochopitelnou snahou pořadatelů z radioklubu OK1KHL Holicice zlepšovat kvalitu služeb a zvyšovat pestrost nabízeného sortimentu i doprovodného programu, a tím přispívat ke spokojenosti návštěvníků. Proto i letošní akce přinese několik novinek a zajímavostí, na které se můžete již nyní těšit.

A nyní k samotnému programu a organizaci setkání. Především **datum** 25.–26. 8. 2006, tedy pátek až sobota. V případě, že někdo přijede až v neděli, a již se to stalo, bude mít smůlu, protože to již není po setkání v Holicích skoro ani památka. Pro ty, kteří v Holicích ještě nebyli, několik dalších informací:

Místo: Holicice, Pardubický kraj, Česká republika, leží na silnici číslo E 442 18 km od Pardubic i Hradce Králové směrem na Vysoké Mýto. Setkání se koná v kulturním domě, sportovní hale, sokolovně a v přilehlých venkovních prostorách.

Ubytování: Pořadatel ubytování nezajišťuje a je nutno si ho objednat v ubytovacích zařízeních, uvedených např. na www.holicice.com.

Vstupné: Bude jako v minulosti 50,- Kč za osobu na oba dva dny. Vstupné neplatí děti do 15 let, invalidé a důchodci přes 70 let.

Program: V pátek odpoledne bude starostou města Holicice přijata vybraná delegace účastníků a pořadatelů v zasedací místnosti radnice. V pátek večer proběhne od 19 hod tradiční HAM FEST v rekreačním zařízení Radost na Horním Jelení. U táboráku bude živá hudba k poslechu i k tanci, opékání klobás a dobré pivo.

Stánek informací OK1KHL: Bude i letos umístěn ve sportovní hale. Získáte zde nejen informace o všech doprovodných akcích setkání, ale také si zde budete moci zakoupit losy do tomboly, sborník a další radioamatérské publikace. Budete se tu moci přihlásit také do radioamatérské školy, kterou Radioklub OK1KHL Holicice v měsíci říjnu uspořádá pro další zájemce o složení radioamatérských zkoušek. Ve stánku informací bude probíhat dobrovolná prezentace, aby i ostatní účastníci věděli, kdo je účastníkem setkání.

Bleší trh: I letos bude na prostranství vedle kulturního domu a za ním. Příjemným zlepšením blešího trhu bude nově vydlážděná část prodejní plochy. Za použití jednoho prodejního místa bude za každý den opět vybíráno 150,- Kč.

Radioamatérská prodejní výstava: Výstava bude probíhat v prostorách sportovní haly. Svou účast již přislíbila většina tradičních prodejců, na které jste v Holicích zvyklí, jedná se ale i s dalšími. Ve sportovní hale budou též stánky radioamatérských organizací

Další informace můžete získat na adrese www.ok1khl.com, nebo přímo telefonicky.

Ředitel: David Šmejdiř, OK1DOG, tel. +420 605 843 684

Hlavní pořadatel: Miroslav Procházka, OK1NMP, tel. +420 602 612 807

Doprovodné akce: Svezozar Majce, OK1VEY, tel. +420 606 202 647

<6401>

Diplom Hradu a zámky ČR

vydává od 1. 6. 2006 Radioklub Rýmařov, OK2KWS. Podmínky viz <http://www.crk.cz/CZ/AWDOKC.HTM#hrady>, diplom má i kategorii pro posluchače. Adresa manažera: Jiří Dostálík, OK2PJD, Uhlířská 10, 792 01 Bruntál.

Jiří Malý, OK1ARN/OL4M

Hamspirit ještě nevymřel!

Lidé jsou různé – říká české lidové úsloví. I radioamatéři jsou různí, a jeden z nejzvláštnějších je Jarda, OK1VDY.

Tento ham sám od sebe a bez jakýchkoli podpor a dotací pořádá totiž každoročně na konci června setkání svých kolegů na svém QTH ve Václavících u Nového Města nad Metují. Kouzelné místo ve vrchovině na hranici Krkonoš a Orlických hor, s nádherným rozhledem na rozsáhlou, lesknoucí se hladinu přehrady Rozkoš a dalekým výhledem do české krajiny. Je vskutku milo tam v jeho sadu či pod rozsáhlým přístřeškem, nebo i v malé improvizované hospůdce posedět a při příjemné hudbě si popovídat se známými, ale i s nově poznanými kamarády o všem možném, hlavně však o našem společném hobby.

Občerstvení je vždy připraveno, každý si může podle chuti vybrat, a to za ceny skutečně lidové (třeba káva za 5,-, desítka za 10,- Kč!). A k uzeninám čerstvé křupavé rohlíčky, které Jarda vždy brzy ráno před setkáním sám přiveze. Finanční efekt pro Jardu? Žádný!

Proč to ten Jarda vlastně dělá? Vždyť to je jen kupa práce a starostí!

Odpověď dostanete, když ho zahlédnete, jak stranou sedí na lavičce ve stínku pod jabloní, dívá se na bavící se a spokojenou padesátku svých hostů, stírá pot z čela (musel totiž ještě rychle doběhnout pro novou várku klobásků na grilování), a na tváři se mu rozšiřuje spokojený úsměv.

Dovolím si trochu parafrázovat naši Boženu Němcovou: „Šťastný to muž!“

Přijďte příště taky do Václavíc – vládne tam pohoda, pravý hamspiřit zde ještě nevymřel.

<6402>

Miroslav Gola, OK2UGS, emgo@vuhz.cz

Workshop „Holicice 2006“

Znáte to, mnozí z vás si jistě ze školních let vzpomenu na fejeton Jana Nerudy „Kam s ním“, jež popisuje patálie se starou slámou, kterou bylo potřeba každoročně po novém naplnění slámníku nějak zlikvidovat. Ani dnes nejsme ušetřeni rozhodování, jak naložit s tím nebo oním předmětem denní potřeby ve chvíli, kdy nám fyzicky nebo hlavně morálně zastaral. Nejinak je tomu například s předměty našeho hobby, např. s transceivery CB, které byly téměř zcela nahrazeny mobilními telefony. Pro návštěvníky letošního 17. Mezinárodního setkání radioamatérů „Holicice 2006“ je proto připraven workshop, na němž můžete vyřešit svůj nerudovský problém a z odloženého CB transceiveru si tam připravit jeho změnu na přijímač snímků z meteorologických satelitů NOAA nebo se seznámíte s aktuálním stavem v tomto oboru radioamatérské činnosti. Zájemce o další informace je nalezne na adrese <http://www.emgola.cz/holicice2006.html>.

<6405>

ing. Miloš Prostecký, OK1MP, ok1mp@volny.cz, ing. Jaromír Voleš, OK1VJV, ok1vjv@autron.cz, Jan Litomiský, OK1XU, ok1xu@arrl.net

Ohlédnutí za vznikem Českého radioklubu - 3

Dokončení z minulého čísla

Praxe v obchodních společnostech vyvolává u leckoho nesprávné představy o možnostech majetkového vypořádání ve spolcích. Vztahy k majetku jsou ale v obchodních společnostech a v občanských sdruženích principiálně odlišné. Obchodní společnosti jsou spolčením majetku vzniklými k vytváření zisku: společník je povinen do společnosti vnést majetkový vklad, proto, když ji opouští, má nárok na majetkové vypořádání. Občanská sdružení jsou spolčením zájmů, u nichž zákon tvorbu zisku jako primární účel sdružení přímo zapovídá. Člen při vstupu žádný majetek nevnaší, a proto také nemá při vystoupení nárok na majetkové vypořádání. U občanských sdružení nárok na případné majetkové vypořádání nevzniká z titulu nároků jednotlivých členů, ale z titulu rozdělení organizace a z toho plynoucích nároků na podíly na dosud společném majetku.

V reakci na lednovou konferenci z roku 1990 nově, mimo dosavadní struktury Svazarmu, vzniklo hned několik samostatných radioamatérských spolků, které vesměs odmítaly další setrvání radioamatérů ve Svazarmu, ba přímo deklarovaly, že se Svazarmem nemají nic společného, a lovily na to členy z řad radikálněji naladěných amatérů. Bylo to dost pokrytecké, neboť kdokoli měl do roku 1989 koncesi, členem Svazarmu samozřejmě byl. Z pohledu nároků na majetkové vypořádání se Svazarmem to však bylo přímo hloupé. Právě proto, že tyto spolky neopustily Svazarm jako jeho součást, ale nově vznikly na zelené louce, nedošlo jejich vznikem k organizačnímu dělení Svazarmu a nevznikl jim tedy ani nárok na majetkové vypořádání. Kdyby byly bývaly vystoupily jako organizovaná frakce ČSRK, jak jim představitelé ČSRK navrhovali, byla by situace jiná. Byl to nakonec alespoň SMSR, který pochopil, kam tato koncepce, pokrytecká a pošestilá zároveň, vede, a vstoupil do ČSRK. Představitelé těch ostatních však vsadili vše na agitku mezi radikály.

To jim ovšem nijak nebránilo, aby nároky na vypořádání nevznášeli. To je ostatně pro tzv. „hrdé nečleny ČRK“, kteří se z řad tehdejších iniciátorů těchto spolků převážně rekrutují, typické dodnes: halasně ohrují nad ČRK nos jako nad „pohrobkem Svazarmu“, současně se však nerozpakují ještě halasněji domáhat, aby jim ČRK co nejlevněji, a nejlépe zadarmo, poskytoval tytéž výhody, jako svým členům.

V obtížném, nepřijemném a riskantním zápasu s přáteli starých pořádků nově vzniklé spolky nijak nepomáhaly, usilování ČSRK a ČRK jen zven-

ku přihlížely, a dokonce je zpochybňováním nároků ČSRK v různých podnětech zasílaných STSČ podřývaly. O to více však byly ochotny podílet se na sklizení plodů, které práce ČSRK a ČRK přinesla. K tomu jsou ostatně mnozí jejich dřívější exponenti velmi ochotni dodnes. Holá pravda je, že kdyby v těch dobách všichni postupovali koordinovaně, radioamatéři by byli měli silnější pozici, získali by toho více a každý by měl něco. Jenže k tomu musí panovat zdravý rozum a dobrá vůle na všech stranách.

Jeden z těchto spolků dokonce určil, že každý radioklub, který chce být jeho členem, musí být samostatně registrovaným spolkem. Kluby, které na to přistoupily, si tak vážně ohrozily možnost podílet se na delimitaci, tj. možnost, aby jim byl účetně předán jejich vlastní majetek. Opravdu to všechno nebylo moc chytré.

Dodnes však odkudsi zaznívá, že ČRK „ukradl radioamatérský majetek“. Jak jsme již popsali, na počátku všeho dění žádný majetek ve vlastnictví radioamatérské organizace neexistoval, a k tomu, aby vůbec bylo co dělit, muselo být odvedeno nesmírně mnoho práce. Odvedl ji ČSRK a ČRK. Naprostá většina takto vyděleného majetku připadla radioklubům, ČSRK a ČRK získaly jen málo. Teprve potom, když se začal dělit zbytkový, žádnému svazu (a tedy ani radioamatérům) nenáležící majetek, získal ČRK svá dnešní aktiva. Získal je od STSČ jako člen STSČ v souladu s jeho stanovami. Je nepochybně spravedlivé, že ze členství ve sdružení profitují členové sdružení, kteří se na jeho práci podílejí prací i příspěvky, a že naopak nečlenové, kteří sdružení nijak nepřispívají, stejný profit nemají.

ČRK realisticky odhadl své možnosti a zvolil takový postup, aby jeho členové neutrpěli škodu. Tak mohli počátkem roku 1990 postupovat všichni, ať už jako součást ČSRK, nebo i mimo něj. Každý se sám rozhodl k vlastní odpovědnosti a nezbytně sám nese důsledky svých rozhodnutí. Slízat z každého dortu jen smetanu opravdu nelze. Jestli někdo někoho okradl, pak to byli – v morálním smyslu slova – ti, kdo počátkem roku 1990 nové spolky zakládali tak, že neměly žádné nároky vůči Svazarmu. A okradenými jsou – opět v morálním smyslu slova – členové oněch spolků. Tak, jak byly tehdejší nové spolky ne moc chytré zakládány, tak byly i vedeny, a žádný z nich už dnes nevyvíjí pozorovatelnou činnost.

Po listopadu se postupně dva nově založené spolky prohlásily za právního nástupce historické

organizace ČAV. Takové tvrzení, byť uvedené ve stanovách, má ovšem význam pouhého jednostranného prohlášení. ČAV právního nástupce nemá, neboť nikdy zcela nezanikl. Byl vícekrát sloučen s jinými organizacemi, v nichž se jeho práva a závazky slučovaly s dalšími a v nichž prodělával změny organizačních forem a různou míru rozmělnění, nebyl však nikdy zlikvidován, a po listopadu se opět postupně osamostatnil. Existuje jen jedna nepřetržitá organizační a právní kontinuita, a to mezi historickým ČAV a současným ČRK.

Dodnes se na ČRK ze strany úzké, o to však hlasitější skupinky při jakékoli příležitosti snášejí hromy a blesky. Ani pro mladé radioamatéry není obtížné zalistovat v tiskovinách z devadesátých let a podívat se, kdo byl tehdy kdo. Ti, kdo tenkrát nové spolky zakládali, se svými projekty neuspěli, zatímco ČRK uspěl. Je to právě jejich hlas, který dodnes v různých diskusních fórech zaznívá nejhlasitěji. Je lidsky pochopitelné, že v jejich očích bude ČRK vždy „vinen“ – vinen úspěchem, kterého oni nedosáhli. Povšimněme si také, že, stejně jako tehdy, zaznívají především projevy zášti, často osobní, zato však, stejně jako tehdy, reálné koncepty cesty vpřed neslyšíme.

I někteří členové ČRK pod vlivem křiklavých kampaní občas propadají dojmu, že by se ČRK měl za cosi stydět a neustále se všem za všechno omlouvat. Opak je pravdou. Už zhruba kolem roku 2000 se dovršila trudná a pracná cesta, na jejímž počátku začala vznikat úplně z ničeho radioamatérská organizace, která po deseti letech dosáhla formální i věcné samostatnosti a soběstačnosti, poskytuje toho členům nejméně stejně tolik, jako srovnatelné organizace v cizině, stala se platným členem IARU a je dnes jedenáctou nejsilnější organizací IARU Reg. I. Za tím vším jsou ohromná kvanta práce a úsilí. Práce mnoha desítek radioamatérů, kteří se od počátku vystřídali v radě a pracovních skupinách ČRK. Práce stovek radioamatérů ve vedeních klubů a vznikajících odboček. Práce tisíců členů, kteří se, každý dle svých možností, podílejí na bohatém radioamatérském životě v OK a na udržování dobré pověsti značky OK ve světě.

Po celou dobu se vedení ČRK dařilo vyhýbat nástrahám v podobě „záračných investic“ a včas rozpoznávat záměry obracet majetkové výnosy ne ve prospěch členů, ale do soukromých rukou či na pochybné podnikatelské projekty. Toto se nezdařilo zdaleka všem členským svazům STSČ, ani STSČ samému.

Mají-li členové ČRK k něčemu oprávněný důvod, je to pocit hrdého člena hrdé organizace. A má-li někdo důvod ke studu, jsou to především křiklaví závistivci. Máme toho hodně za sebou, převážně toho dobrého. Přesto však: nemáte dojem, že začínáme trochu přešlapovat na místě? Co s tím uděláme? Ale to už je výzva nového tisíciletí, to už k vyprávění o minulosti nepatří...

<6403>

Prohlášení Československého radioklubu ze srpna 1990

Federálnímu shromáždění ČSFR, Vládě ČSFR

Československý radioklub sdružuje většinu občanů zabývajících se radioamatérstvím jako zájmovou činností, která v letošním roce oslavila šedesátileté jubileum v naší vlasti. Charakteristickým rysem radioamatérství je globální komunikace, již radioamatéři mnohokrát prospěli společenským a humanitárním zájmům, naposled vloni při pomoci Rumunsku ve službách vládního krizového štábu vedeného panem ministrem Millerem.

V letech totality byl tento rys příčinou tvrdé osrahy a persekuce radioamatérů. Mezi prvními byli dle stalinského vzoru vehnání do totalitního militantního Svazu pro spolupráci s armádou. S dědici Svazarmu beznadějně zápasí dodnes, bezmála rok po sametové revoluci. Svazarm sloužil k ovládnutí miliónu občanů donucených ke členství, pokud chtěli pěstovat činnosti, jež mu stát monopolizoval. Ve vlastnictví Svazarmu se ocitly všechny prostředky sloužící těmto činnostem. Formální tlak státu na monopol Svazarmu dnes ustal. Avšak nástupce Svazarmu – Sdružení technických sportů a činností – dále panuje nad vším, co podmiňuje existenci technických sportů a činností, stát opět svěřuje Sdružení prostředky k podpoře těchto činností a monopol fakticky trvá.

Pod tlakem členů se Svazarm formálně transformoval. Stanovy hovoří o členství rovnoprávných zájmových svazů. Majetek sloužící svazům má být jejich vlastnictvím. Sdružení technických sportů a činností má být servisním centrem služeb. Centrum má řídit presidium složené z představitelů svazů.

Presidium má přijímat rozhodnutí na základě konsensu.

Půl roku práce Sdružení technických sportů a činností ukazuje obraz organizace strádající starými neuduh. Údajné servisní centrum se opět stává centrem vševládným, jež má prioritu před členskými svazy. Jsou přijímána rozhodnutí porušující svrchovanost svazů. Opět vzniká tajemnický systém. Bez konsensu jsou zástupci svazů přehlasováni. Některé členské svazy mají velmi málo společného se zájmovou činností – překvapivě rychle vznikly počátkem roku. Servisní centra, organizační mezičlánky a akciové společnosti vznikají tam, kde je hodnotný majetek. Všude vidíme tváře ze starého aparátu Svazarmu, nově přicházejí lidé s podobnou minulostí i odjinud. Ke kontrole majetkových převodů provedených minulým vedením Svazarmu v rozporu s usnesením ustavujícího sjezdu Sdružení nedošlo.

Dosavadní jednání o převodu majetku členskými svazům ukazují záměr zachovat maximum majetku Sdružení. V rozporu se stanovami se rozlišují rozpočtové položky, z nichž byl majetek pořízen, což oživuje pokřivené politické přístupy minulosti. Rozlišováním počtu členů a organizačních složek svazů je popírána rovnoprávnost svazů zaručená stanovami.

Toto vše brání, aby svazy opravdu vlastnily majetek sloužící k zabezpečení jejich činností. Stanovy umožňují, aby svaz ze Sdružení vystoupil i se svým vlastnictvím. K tomu prakticky nemůže dojít, protože politika Sdružení směřuje k maximální závislosti Svazů. Odstrašující příklad majetkového

vypořádání s vystoupivším Československým autoklubem je průkaznou ukázkou monopolistických choutek neosvazarmovců. Sdružení opět vypadá jako kriminál, v jehož celách jsou nuceni pobývat náhodně sehnání vězni, totalita politická je plně nahrazena totalitou ekonomickou.

Českoslovenští radioamatéři nikdy netvořili bohatou organizaci. Z jejich skromného majetku ještě v lednu tohoto roku zcizilo vedení Svazarmu časopis Amatérské rádio, s nímž byli kdysi do Svazarmu zahrnutí. Vedení technických sportů a činností je rozhodnutím, jímž arogantně pošlapalo vlastní zásady o delimitaci majetku, připravilo o budouv Ústředního radioklubu. Téměř nic jiného, co by mělo hodnotu, radioamatéři nemají. Po šedesáti letech činnosti, která je nevelkou, ale neoddelitelnou součástí kultury každého vyspělého národa, a při své mezinárodnosti vždy naši vlast dobře reprezentovala, jde o velmi smutnou bilanci. Takto naši organizaci naposledy okradli hitlerovci.

Jde o malý příklad v řadě problémů, s nimiž se republika musí potýkat. Na počátku totality stát a jeho aparát byly zneužity ke stavbě a upevňování totalitních struktur. Obětí tohoto procesu byla i radioamatérská minorita. Dnes miliony našich lidí zjišťují, že není v silách jednotlivců ani jejich korporací zlomit moc zla minulosti. Jen stát může přebudovat to, co sám stavěl. Stát dnes řídí parlament a vláda, jimž jsme dali důvěru a mandát ve svobodných volbách. Proto se obracíme na ně. Žádáme, aby Sdružení technických sportů a činností bylo rozčleněno na svazy, aby bylo zamezeno další kamuflované přežívání jakýchkoli struktur totality. Prosíme je, aby naše důvěra nebyla zklamána, aby se i nám, nepatrné menšině, dostalo slyšení a spravedlnosti.

Dr. Antonín Glanc
president Československého radioklubu
V Praze dne 21. srpna 1990

<6427>🌐

Z WWW stránek Českého radioklubu

Žádáme o koncesí - 1

Radioamatérství je přitažlivou a hodnotnou zálibou dostupnou každému, kdo se provozem na radioamatérských pásmech dokáže potěšit bez toho, že by kazil zábavu ostatním radioamatérům nebo rušil provoz jiných radiokomunikačních služeb.

Je v zájmu radioamatérů samých, aby možnost vysílat na amatérských pásmech byla podmíněna oprávněním (slangově *koncesí* či *licencí*), vydávaným na základě složení objektivních zkoušek.

Bez koncesí na radioamatérských pásmech vysílat nelze!!! A neradíme ani nikomu to zkoušet. Změřit nepovolený vysílač není žádný problém (radioamatéři sami přítom úřadům velmi ochotně pomáhají) a na „škodnou“ pak čeká citelná pokuta, někdy zabavení pirátského vysílače, a v odůvodněných případech i

trestní řízení. Proto cesta na amatérská pásma vede výhradně přes povoloovací řízení Českého telekomunikačního úřadu, a součástí řízení jsou i zkoušky.

Všechny záležitosti radioamatérského provozu v ČR upravuje několik předpisů, které jsou zmíněny v dalším textu a které si můžete také přečíst na internetových stránkách Českého radioklubu <http://www.crk.cz> nebo které si z nich můžete vytisknout (detailní adresu najdete vždy v odstavci, který se dané problematice věnuje).

Musíme zdůraznit, že předpisy, které se k naší problematice vztahují, mohou podléhat změnám a řada detailů může být během času zpřesněna prováděcími opatřeními Ministerstva informatiky, Českého telekomunikačního úřadu a v některých případech také praxí. Je účelné si proto v daném okamžiku aktuální znění předpisů prověřit, protože text nyní zveřejněný v časopisu může samozřejmě ztratit během doby aktuálnost. Platné texty by ale měly být k dispozici na internetových stránkách odpovídajících úřadů a institucí (ČTÚ, MI apod.), ale také na stránkách Českého radioklubu.

Např. Český telekomunikační úřad vystavil stručnější informace o postupu při žádostech o koncesí na svých WWW stránkách <http://www.ctu.cz/main.php?pageid=38>.

1. O co vlastně žádáme?

Naši cestu k oprávnění provozovat amatérskou radiostanici (ke „koncesím“) upravují tři předpisy:

- Zákon č. 127/2005, o elektronických komunikacích,
- Vyhláška ministerstva informatiky č. 156/2005 Sb., o technických a provozních podmínkách amatérské radiokomunikační služby,
- Vyhláška ministerstva informatiky č. 157/2005 Sb., o náležitostech přihlášky ke zkoušce k prokázání odborné způsobilosti k obsluze vysílacích rádiových zařízení, o rozsahu znalostí potřebných pro jednotlivé druhy odborné způsobilosti, o způsobu provádění zkoušek, o druzích průkazů odborné způsobilosti a době jejich platnosti.

Podle těchto předpisů smí i amatérská vysílací zařízení obsluhovat jen osoba vybavená tzv. **průkazem odborné způsobilosti**. Průkaz je vydáván výhradně na základě zkoušky odborné způsobilosti a v podstatě je dokladem o jejím úspěšném absolvování. V případě amatérských stanic má průkaz časově neomezenou platnost a specificky průkaz držitele operátorské třídy A – HAREC – má i platnost mezinárodní (viz odst. 8).

Teprve jako držitel průkazu odborné způsobilosti můžeme požádat o vlastní „koncesi“, tj. o **oprávnění k využívání rádiových kmitočtů amatérské radiokomunikační služby**. Toto oprávnění se obvykle vystavuje na dobu pěti let a o prodloužení jeho platnosti na další pětiletá období je třeba písemně žádat. Koncese jednotlivce třídy A – HAREC má mezinárodní platnost (viz odst. 8), koncese třídy N – NOVICE a koncese klubu nikoli.

Získání průkazu odborné způsobilosti (a tedy ani koncese) není podmíněno splněním jakýchkoli věkových limitů ani dovršením jakéhokoliv stupně vzdělání – koncesi může teoreticky získat i dítě předškolního věku. V praxi má ale zkouška odborné způsobilosti nároky pevně dané mezinárodními doporučeními, která nedovolují zohlednit velmi nízký věk či nedostatečnou odbornou přípravu uchazeče.

Administrativní cestu k vlastní koncesi lze tedy popsat tímto řetězem kroků:

žádost o předvolání ke zkouškám => složení zkoušek => vystavení průkazu odborné způsobilosti => žádost o koncesi => vystavení koncese.

Fakticky tedy žádáme o vystavení *dvou dokumentů*:

- průkazu odborné způsobilosti operátora stanic amatérské radiokomunikační služby příslušné třídy,
- oprávnění k využívání rádiových kmitočtů amatérské radiokomunikační služby.

Druhý z obou dokumentů je ten, jemuž se mezi radioamatéry říká „koncese“.

2. Jakou koncesi lze získat?

V České republice jsou radioamatéři zařazeni do jedné ze dvou operátorských tříd, které se liší tím, v jakém rozsahu může držitel využívat radioamatérská pásma:

Třída N – NOVICE – je začátečnickou třídou, která slouží zejména k tomu, aby její držitel získal první zkušenosti v práci na radioamatérských pásmech. Držitele opravňuje k práci na výsecích čtyř krátkovlnných a na téměř všech VKV pásmech s výkonem do

10 W. Koncese vystavená pro tuto třídu nemá mezinárodní platnost.

Třída A – HAREC – opravňuje k plnohodnotnému provozu na všech KV i VKV radioamatérských pásmech s výkonem do 750 W (v závodech a při provozu EME s výkonem 1500 W v intravilánu a 3000 W v extravilánu). Má mezinárodní platnost (viz odst. 8), zkoušky jsou ovšem náročnější, než pro třídu N.

I když i začátečník může žádat přímo o zařazení do třídy A, lze všem začínajícím doporučit získání prvních zkušeností ve třídě N. Vedle toho, že zkouška pro tuto třídu je do určité míry snazší, bude také potřebné vybavení obvykle levnější a budeme si proto s menšími náklady moci ověřit, zda náš nový koníček je pro nás opravdu to pravé. Po získání potřebných zkušeností samozřejmě můžeme požádat o přefázení do třídy A, což je podmíněno složením odpovídající (náročnější) zkoušky.

Při rozhodování o tom, o jakou třídu budeme žádat, by vodítkem měla být náročnost zkoušek (viz odst. 4). Jakkoli je amatérské vysílání opravdu „jen koníčkem“, má své nároky na mentální vyspělost i odbornou přípravu jak v provozu samém, tak i při zkouškách. I práce v začátečnické třídě N předpokládá věk alespoň cca 10–12 let a znalosti na úrovni prvních ročníků odborného středoškolského studia, ve standardní třídě A aspoň 15–18 let a znalosti na úrovni závěrečných ročníků odborného středoškolského studia. Nemá-li uchazeč alespoň takové vzdělání, bude muset vyvinout o to více úsilí při individuálním studiu a konzultacích s odborníky.

Popsané třídy se týkají **koncesí pro jednotlivce**. Vedle nich se vydávají **koncese klubové** – viz odst. 9. Zvláštností jsou **koncese pro tzv. neobsluhované stanice**: převaděče, majáky a nody sítě packet radia. Pro ně předpisy určují zvláštní postupy, ale okruh žadatelů je tak úzký, že nemá význam je zde uvádět.

3. Kde žádáme?

Veškeré záležitosti povolování amatérských stanic má na starosti Český telekomunikační úřad se sídlem v Praze. Jeho adresa je:

Český telekomunikační úřad

povolování stanic amatérské radiokomunikační služby
poštovní příhrádka 02, Praha 025, 225 02

Ke styku s ČTÚ můžete použít také telefon č. **224 004 111** (ústředna) nebo centrální telefax č. **224 004 830**.

Písemný styk s ČTÚ – stejně jako s jakýmkoli jiným úřadem – radíme vést formou doporučených dopisů. Jedno vyhotovení (či fotokopii) každého odeslaného dokladu si dobře uložte. K zásilkám, na nichž Vám zásadně záleží, připojte doručenkou.

Písemnosti můžete doručit také osobně. ČTÚ sídlí na adrese **Sokolovská 219, Praha 9** (v blízkosti stanice metra Vysočanská na lince B). V takovém případě neopomeňte vzít si sebou fotokopii své žádosti a dát si v podatelně doručení potvrdit na fotokopii razítkem.

Řadu informací najdeme na internetových stránkách ČTÚ – <http://www.ctu.cz>.

Jen ČTÚ Vám může odpovědět na otázky o nejbližších termínech zkoušek, kdy Vám přijde koncese, jakou jste dostali volací značku atp. **Český radioklub** Vám tyto informace při nejlepší vůli poskytnout nemůže, proto prosíme: ve všech záležitostech týkajících se povolovacího řízení kontaktujte vždy ČTÚ!

Druhým úřadem, který podstatně ovlivňuje podmínky pro práci radioamatérů u nás, je Ministerstvo informatiky České republiky – MI ČR. (V době přípravy článku se formuje nová vláda, a není známo, zda MI ČR bude existovat nadále, nebo jeho funkce převezme ministerstvo jiné. O změně budeme informovat.) Jeho funkce je ovšem výhradně normotvorná a radioamatéři s ním běžně nepřicházejí do styku. Kdybyste však příležitostně potřebovali nějakou informaci, třeba vysvětlení k některé z vyhlášek, které ministerstvo vydává, můžete je kontaktovat na adrese:

Ministerstvo informatiky ČR
Havelkova 2, Praha 3, 130 00

tel.: +420 221 008 111, WEB: <http://www.micr.cz>,
e-mail: posta@micr.cz.

4. Z čeho se skládají zkoušky a jaké jsou další požadavky?

Obecně určuje zkušební předměty **kvalifikační předpis pro operátory radiostanic** (Vyhláška č. 157/2005 Sb.) takto:

ČTÚ ověřuje při zkoušce odborné způsobilosti znalosti žadatele z:

- radiokomunikačních předpisů,
- radiokomunikačního provozu a
- elektrotechniky a radiotechniky.

Požadované znalosti musí odpovídat standardům znalostí uvedených v doporučeních mezinárodních organizací ITU, CEPT a IARU.

Postup zkoušek je určen následovně:

1. Odbornou způsobilost ověřuje zkušební komise ČTÚ.
2. Zkouška je písemná, pokud předpis pro konkrétní případy nestanoví i zkoušku ústní nebo praktickou.
3. Písemná zkouška se koná formou testu. Ke každé otázce jsou přiřazeny 3 odpovědi, z nichž jedna je vždy správná. Za správně zodpovězenou otázku se považuje otázka, u níž byla vybrána a označena jen jedna správná odpověď.
4. Zkouška se koná zpravidla v sídle ČTÚ.
5. Datum, čas, dobu trvání a místo konání zkoušky vyhláší ČTÚ.
6. ČTÚ vyzoomí písemně uchazeče o datu, času, době trvání a místě konání zkoušky nejméně 14 dnů před dnem jejího konání.
7. Znění všech otázek pro písemné testy včetně správných odpovědí k jednotlivým otázkám a osnovy ústních zkoušek uveřejňuje ČTÚ na elektronické úřední desce a na svých webových stránkách.

Zkušební otázky lze stáhnout na WEBu ČTÚ http://www.ctu.cz/1/download/Otazky_a_odpovedi_%20a

materske_zkousky.doc, případně i na stránkách Českého radioklubu <http://www.crk.cz/CZ/OTODPC.HTM> a <http://www.crk.cz/CZ/OTODPC.HTM>.

Na základě zvláštní žádosti lze složit i zkoušku z telegrafie. To má význam pro žadatele, kteří budou na základě zkoušky složené v ČR požadovat vystavení koncese v zemích, kde je zkouška z telegrafie požadována. Obsah dobrovolné zkoušky z telegrafie určuje *Opatření ČTÚ čj. 29845/2005-613* následovně:

(1) *Praktická zkouška z telegrafie (jen uchazeči o průkaz odborné způsobilosti podle § 2 písm. g) vyhlášky):*

a) *základní pravidla radiotelegrafního a radiotelefonního provozu, včetně postupů při vysílání tísňových, pilnostních a bezpečnostních signálů a zpráv,*

b) *zkratky a značky používané v radiotelegrafním a radiotelefonním provozu,*

c) *schopnost ručně vysílat v Morseově abecedě a správně sluchem přijímat a zapsat kódové skupiny (směs písmen, číslic a rozdělovacích znamének) rychlostí 15 (patnáct) skupin za minutu a text v jasné řeči rychlostí 20 (dvacet) slov za minutu. Přitom každá kódová skupina obsahuje pět značek a za průměrné slovo textu v jasné řeči se bere slovo o pěti písmenech. Každá číslice nebo rozdělovací znaménko se počítají za dvě značky. Zkouška z vysílání a zkouška z příjmu trvají každá zpravidla 5 minut.*

(2) *Praktickou zkoušku z telegrafie podle odst. 1. mohou vykonat na vlastní žádost i uchazeči o průkaz odborné způsobilosti podle § 2 písm. h) a i) vyhlášky (amatérská radiokomunikační služba).*

5. Existuje vhodná studijní literatura?

Český radioklub Vám nabízí několik publikací – viz naše stránka <http://www.crk.cz/CZ/BOOKC.HTM>, z jejíž nabídky doporučujeme zejména knihu **Požadavky ke zkouškám operátorů amatérských rádiových stanic**. Autoři mají se zkouškami a se zkoušením opravdu bohaté zkušenosti.

Zkoušky nejsou těžké, a zkušební komisaři jsou zkušení radioamatéři, kteří se nevyžívají „sekýrováním“ kandidátů zbytečnými. Přesto přípravu nepodceňujte. Nejen proto, že dobrou přípravou získáváte především znalosti, které opravdu v praktickém provozu budete potřebovat, ale i proto, abyste vytožený okamžik, kdy v éteru zazní Vaše vlastní značka, zbytečně neoddalovali čekáním na opravný zkušební termín.

6. Jak dlouho to vše asi bude trvat?

Samotný úřední postup od podání žádosti do vystavení koncese bude trvat asi dva až tři měsíce, což je určeno hlavně termíny zkoušek, které probíhají jednou za měsíc až dva; ČTÚ slibuje, že zkoušky budou pořádané nejpozději každé tři měsíce.

Rychlost Vaší vlastní cesty na radioamatérská pásma ovšem záleží hlavně na Vás.

Velmi radíme poznávat již před získáním vlastní koncese amatérská pásma jako posluchač – viz <http://www.crk.cz/CZ/RPC.HTM>, a ještě lépe praktickým provozem pod dohledem zkušeného radioamatéra z některého radioklubu (seznam viz <http://www.crk.cz/CZ/RKC.HTM>). Pod vlastní značkou pak budete vysílat už jako ostřílený operátor a vystříháte se mnoha zbytečných začátečnických chyb.

7. Kolik peněz koncese stojí?

Za vystavení průkazu odborné způsobilosti zaplatíme jednorázový správní poplatek 400 Kč. Za vystavení koncese správní poplatek 500 Kč, za prodloužení platnosti poplatek 200 Kč. Samotné držení koncese a radioamatérský provoz už dalším poplatkům nepodléhají.

Problematiku správních poplatků upravuje *zákon č.634/2004 Sb., o správních poplatcích*.

Radioamatérství jako hobby ovšem nějaké náklady určitě vyvolá, zejména náklady na pořízení technického vybavení. Alespoň hrubou představu si uděláte přečtením naší stránky „Co je Ham Radio“ na adrese <http://www.crk.cz/CZ/CJHRC.HTM>.

Pokračování příště

<6406>

HCS komunikační systémy s.r.o.

Na Šabatce 4, 143 00 Praha 4, tel 777 144 300, fax 241 765 995, mail@hcsradio.cz
<http://www.hcsradio.cz>, <http://icomcz.com>

Autorizovaný prodejce **ICOM** v ČR

IC-756PROIII

IC-R20

IC - 7000

Prodáváme všechny typy ICOM, tj. stolní all mode transceivry, ruční FM transceivry, vozidlové FM transceivry, přijímače, letecké radio stanice, lodní radio stanice, PPS a PMR radio stanice včetně kompletního sortimentu příslušenství, filtrů, software a interface, antény Tonna, Diamond, Cushcraft, anténní tunery MFJ.

Nový model IC 7000

Repasované vozidlové stanice ICOM za velmi zajímavé ceny (od 2500 Kč)

Poskytujeme záruku 2 roky, k nákupu přes 50 000 Kč je automaticky zdarma dodávka do domu včetně předvedení, otevírací doba v sídle firmy kdykoli po tel. domluvě na čísle 777 144300

Naše firma přispívá na provoz packet rádio uzlu OK0NCC a sponzoruje klubovou stanici OK1KZE - <http://ok1kze.nagano.cz>

Mgr. Jaroslav Presl, OK1NH, ok1nh@ddm-hd.cz

Padesát let OK1KBI v Horažďovicích

Je skoro neuvěřitelné, že 1. září 2006 uplyne již padesát let od okamžiku, kdy se poprvé ozvala z Horažďovic stanice OK1KBI. Byla tehdy umístěna v podkroví budovy na náměstí, kde dnes sídlí Úřad práce. Zodpovědným operátorem se stal Jaroslav Presl, OK1-2003, který po roce dostal vlastní značku OK1NH. Současně byl pod hlavičkou tehdejšího Svazarmu několika nadšenci založen i radioklub. Jeho sídlo se po roce přesunulo do horažďovického zámku, do tří místností za dveřmi v zámeckém průjezdu, kde je dnes autodráha a fotografická komora Domu dětí a mládeže. V dnešní fotografické komoře byla tehdy radiostanice OK1KBI.

Mezi prvními zakladateli radioklubu byli pánové Stulík, Presl, Mojka, Vlček, Janků a Petko, OM4CZ. Okamžitě se začali starat o mladé operátory z řad školní mládeže. Radiostanice OK1KBI používala vyřazenou techniku, pocházející z válečné doby, hlavně z vybavení bývalé německé, anglické a ruské armády. Škoda, že tato zařízení byla svépomocí upravována a přestavována a později zlikvidována na součástky – pokud by se zachovala v původní podobě, byla by jistě ozdobou kdejaké sbírky nebo artiklem, dobře prodejným doma i v zahraničí. Radioklub vlastnil již tehdy jeden z prvních páskových magnetofonů Tesla a přijímač Lambda 5.

Z radiových krátkovlnných posluchačů začali vynikat pozdější studenti Pacovský a Šochman. Každý rok probíhal kurs morse a radiotechniky pro žáky horažďovických škol. Všechny anténní systémy byly tehdy jen drátové. Výsledkem činnosti bylo mnoho spojení, což dokládají různé diplomy, z nichž nejceněnější pro nás byl v té době americký DXCC za spojení se sto zeměmi světa, a československý S6S za spojení se šesti světadily. Zajímavá byla účast Jaroslava Presla, OK1NH, na setkání členů Mezinárodního radioklubu IARC (4U1ITU) v srpnu 1966 v Ženevě; tento radioklub byl v té době ustaven při Mezinárodní telekomunikační unii (ITU), jejímž řádným členem je i naše republika.

Příchodem OK1FR, pana Františka Balka z Kvášňovic, do vojenského spojovacího útvaru došlo v roce 1970 ke skutečné spolupráci s tehdejší československou armádou. Brzy vznikla smlouva, která znamenala bezplatné zapůjčování vojenského štábního vozidla s elektrickým agregátem pro naši tzv. expediční činnost. Několikrát do roka jsme tím měli možnost amatérsky vysílat z jinak nepřístupných hraničních míst Šumavy. Na této spolupráci se rovněž podílel Ing. Josef Mudra, OK1-18954. Pod značkou OK5SMS jsme také propagačně vysílali

v červnu 1967 ze Sušice v rámci 2. setkání mládeže Šumavy. Mezi mladšími operátory se začali objeovat pánové Hovorka, OK1VNY, Půrok, ex OK1VO, Černý, OK1IBQ, Busta, OK1MWA, Chmelař, OK1-DIF, Fedor, OK1DT, Jindra, OK1XLE a další. Zvláště Jan Hovorka, OK1VNY, vynikal konstruktérskou činností, což bylo prezentováno na 1. setkání radioamatérů na Šumavě, které proběhlo v dubnu 1972 v prostorách Kulturního domu v Horažďovicích za velké účasti radioamatérů z celých Čech.

Po odchodu učitele Jaroslava Presla na funkci 1. důstojníka radioelektrické služby Československé námořní plavby převzal v roce 1973 vedení radioklubu pan František Balek, OK1FR. Činnost pokračovala i nadále expedicemi, zajišťováním spojení pro automotoklub při různých „Rallye“, propagačním vysíláním při Dnech dětí a výukou branců pro armádu. Zajímavými bývala krátkovlnná spojení OK1KBI se stanicí OK4NH/MM, pracující z československých námořních lodí. Pravidelně s ní i do Tichomoří udržoval spojení pan Půrok, ex OK1VO ze Sušice, který se padesátiletí klubu bohužel nedožil.

Radioklub se musel v roce 1987 přestěhovat do Domu Svazarmu, který byl až do konce r. 1990 v dnešní restauraci Na Zářečí. Nezbyvalo než využít laskavosti místopředsedy klubu pana Sladovníka ml., ex OK1-22283, který dovolil přestěhování klubu do jeho nemovitosti v Myslívě, neboť zpět do DDM to nebylo možné. Činnost se značně utlumila částečně také přestěhováním pana Balka, OK1FR, do Strakonice.

Z okolí Horažďovic jsou dnes na pásmech nejaktivnější pánové JUDr. Pacovský, OK1EK z Blatné, který k nám jako pamětník našich začátků často zajíždí, pan Příbyl, OK1ZZZ z Pačejova a pan Balek, OK1FR ze Strakonice. V Horažďovicích je opět velmi aktivní Mgr. Presl, OK1NH, který se sem vrátil v r. 1993 a v roce 2003 převzal opět funkci předsedy klubu.

Pokoušíme se obnovit činnost OK1KBI v Domě dětí a mládeže, ale přes veliké úsilí se to v horažďovickém zámku příliš nedaří. Proto se členové klubu, kterými se navíc stali i pánové Srb OK1HLS, Malý OK1CMV, Jindřich OK1JJN, slečna Srbová OK1SMH, Petr Čapek OK1NWD z Chanovic, Pavel Čapek OK1STJ z Doubravic, Jindřich st. OK1MJX z Nezamyslic a radioví posluchači Šobr z Plzně, Holub z Veřechova a slečna Příbylová z Pačejova zatím scházejí alespoň nepravidelně první pátek v měsíci v restauraci U Hlaváčků v Horažďovicích. Nejstarším ze zakládajících členů OK1KBI je pan Josef Stulík, bývalý provozní operátor OK1-

3710, který vykonává zodpovědně funkci pokladníka klubu. Členové horažďovického radioklubu, který je administrativně součástí ČRK, stále věří, že se jim podaří činnost udržet hlavně proto, že vedení DDM v Horažďovicích, kde stanice OK1KBI opět po letech sídlí, má pro činnost klubu plné pochopení. Škoda jen, že o amatérské vysílání s takovou tradicí má naše současná mládež tak malý zájem. DDM zahájí v září nábor do kroužků, z nichž jeden se bude opět zabývat amatérským vysíláním. Loni se bohužel nepřihlásil nikdo, situace v nadcházejícím školním roce se snad obrátí k lepšímu.

1. září 2006 se členové radioklubu sejdou v 18 hodin v restauraci U Hlaváčků, aby zavzpomínali na společně prožité chvíle při tomto krásném koničku. Všechny bývalé členy a příznivce radioklubu na toto setkání srdečně zveme. Kontakty: OK1NH 376 512 392, OK1FR 383 331 707.

<6404>

Silent Key

Miroslav Kousal, OK2WDC

Miloslav Kousal, narozen 24. 4. 1940, zemřel po krátké těžké nemoci dne 25. 2. 2006. Na smutečním oznámení stálo: Jak tiše žil, tak tiše odešel. Přišli se s ním rozloučit snad všichni radioamatéři z Olomouce a okolí.

Celých padesát let se svému zájmu věnoval tělem i duší. Patřil mezi zakladatele našeho radioklubu OK2KYJ. Byl dlouhá léta zodpovědným operátorem. Nechyběl na žádném VKV závodě, nikdo si nedovedl představit závody bez jeho účasti, neboť i příprava na závody byla vždy jeho zálibou. Patřil mezi aktivní členy radioklubu s vysokými znalostmi teoretickými i praktickými.

Olomoučtí radioamatéři mu děkují za to, že byl vždy ochoten každému pomoci. Děkují za to, že byl vždy pro radioamatéry přítelem a kamarádem. Patří mu dík za to, že byl vždy skromným a férovým člověkem. Mnohokrát 73!

Za OK1ORA a OK1KIR Mirek OK1FAT